взуття душі — ночівля чинбаря
(віддерти слово відмочити горло)
а відьмою на босий чин бояр
і день іде і ніч іде і голо

(не вісімнадцять) знаком терезів
розбити небо вирячене в тебе
це недоосінь мила ці антени
я ображав але не зобразив

не стер на пальцях липову кору
голів ребристих вицвілих притонів
продовжую зривати давню гру
як недоспіле яблуко з долоні

витоптуючи непристойний сад
де скачуть вишні на порозі злаку
шукаю зради мороку чи маку
під замком ошалілим від осад

під пастораллю жінки що була
вражливою допоки сіль не з'їла
пересити розкішного жала
над берегом розплетеного тіла

допоки яре кирзове взуття
натерло очі (мозолі на більмах)
допоки в мене є твоє життя
розмазане по скошених обіймах